

ΑΠΟ ΒΔΟΜΑΔΑ ΣΕ ΒΔΟΜΑΔΑ

ΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΣΤΟ ΦΩΤΙΑΔΗ

Τὴν περασμένη βδομάδα ἔγινε κάτι πολὺ σημαντικὸ γιὰ τὸ δημοτικιστικὸ κίνημα στὴν Ἑλλάδα.

Τὰ προεδρεῖα τῶν δημοδιδασκαλικῶν σωματείων, δηλ. τῆς Γενικῆς Ἑνώσεως καὶ τοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν, δώσανε τὴν Τρίτη τὸ βράδι τραπέζι μεγάλου προ καὶ γκαρδιακοῦ στὸ γιατρὸ τὸ Φωτιάδῃ τῆς Πόλης, τὸ συγγραφεὰ τοῦ περιφημοῦ βιβλίου «Τὸ γλωσσικὸ ζήτημα καὶ ἡ ἐκπαιδευτικὴ μας ἀναγέννησις», ποὺ σ' αὐτὸ ἀπάνω βασίστηκε ἡ νέα καλορίζικη γλωσσικο-εκπαιδευτικὴ μας μεταρρύθμιση.

Ἀπὸ μέρους τοῦ Ὑπουργείου παρακάθισε στὸ Τραπέζι ὁ κ. Βαχαβίλιος, ἄνθρωπος ξεχωριστὸς ἀλήθεια καὶ στὸ χαρακτήρα καὶ στὸ πνεῦμα, τμηματάρχης τῆς δημοτ. ἐκπαίδευσης.

Οἱ ὁμιλίες μεταξὺ τοῦ γιατροῦ καὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν εἴτανε χαρούμενες κ' ἐγκάρδιες. Οἱ δασκάλοι τοῦ μιλούσανε σὰν παλιό τους γινώριμο, σὰν πατέρα τους νὰ ποῦμε, κ' ἐκεῖνος τοὺς ὀνόμαζε συναδέλφους τοῦ ἀγαπημένους.

Ἐνας ἱερωμένος ποιητῆς, λειτουργοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ σχολείου, ἕνας ἀπὸ κείνους ποὺ ἔνωσαν κατάβαθα τὸ ἔργο τοῦ Φωτιάδῃ, σήκωσε πρόποση γιὰ τὸ διαλεχτὸ ἄνθρωπο ποὺ πρῶτος καὶ μόνος, χωρὶς νὰ εἶναι συστηματικὸς παιδαγωγός, χωρὶς νὰ εἶναι καὶ τότε δημοτικιστῆς, ἔνωσε πῶς τὸ γλωσσικὸ ζήτημα εἶναι πρὸ πάντων ζήτημα ἐκπαιδευτικὸ.

Ὁ κ. Φωτιάδῃς, χαρούμενος καὶ συγκινημένος, ἀπάντησε, τονίζοντας τὴ σημασίαν ποὺ ἔχει γιὰ τὸ ἔθνος ἡ κατανόηση τοῦ ζητήματος ἀπὸ μέρος τῶν δημοδιδασκάλων. Ἀπόδωσε καὶ τὴν προεπιμένη τιμὴ σ' ἐκεῖνον ποὺ κατανόησε τὴν ἀνάγκη καὶ ἐπέβαλε τὴ μεταρρύθμιση, καὶ τελείωσε ἐμφράζοντας τὴ χαρὰ του ποὺ τὸν ἀξιώσανε οἱ Ἕλληνες δημοδιδασκάλοι νὰ δεῖ στὰ γερατειὰ του μὲ τὰ μάτια του τὴ «σωτηρία» ποὺ εἶχε προαναγγεῖλει.

ΠΑΛΛΗΣ-ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Τὴν περασμένη Τετάρτη τὸ βράδι ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Ὀμίλος εἶχε στὸ Ἡραῖο δεξίωση πρὸς τιμὴ τῶν κ.κ. Πάλλη καὶ Φωτιάδῃ. Οἱ καλεσμένοι εἴτανε πολλοί. Ἄντρες καὶ γυναῖκες : λόγιοι, πολιτικοί, ἔμποροι, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι, κλήρος, δημοδιδασκάλοι, ἐπιστήμονες.

Πρῶτος ἐσήκωσε πρόποση ὁ κ. Θεοδωρίδης, πρῶτος ἐδρος τοῦ Ὀμίλου, γιὰ τοὺς φιλοξενούμενους ξεχωριστοὺς ἐργάτες τῆς δημοτικιστικῆς ἰδέας.

Ἀπάντησε ὁ κ. Πάλλης πολὺ ὁμορφα, πολὺ ἀνυπερβαστικὰ, πρὸ πάντων πολὺ ἑλληνικὰ καὶ ἑλληνιστικὰ (Ἕλληνικὰ θὰ πῇ αὐτὰ ποὺ μιλοῦν οἱ Ἕλληνες). Τόνισε τὴ σημασίαν ποὺ ἔχει ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς δημοτικῆς στὸ σχολεῖο, ἔκανε μιὰ σύντομη ἀνασκόπηση τῆς ἱ

στορίας τοῦ γλωσσικοῦ, καὶ ἔμνησε τοὺς δημοδιδασκάλους.

Κατόπι ὁ κ. Γληνὸς σήκωσε πρόποση γιὰ ὅλους τοὺς ἐργάτες τῆς γλωσσικο-εκπαιδευτικῆς μεταρρύθμισης, ἀποδίδοντας στὸν καθένα τὸ δίκαιο ἔπαινο, ποὺ ὁ πρῶτος καὶ μεγάλος ἀνὴρ πᾶντα στὸ Φωτιάδῃ, γιὰ τὸν πρῶτον ἐδειξε τὸ δρόμο τῆς, κατόπι στὸ Βενιζέλο, γιὰ τὸν ἐπὶβαλε, καὶ τέλος στοὺς δημοδιδασκάλους, γιὰ τὸν ἀναλάβανε μὲ χαρὰ καὶ μὲ ἥλιο μοναδικὸ καὶ ἀναπάντεχο νὰ τὴν ἐφαρμόσουνε.

Κατόπι ἀπὸ τὸν κ. Γληνὸ συνεχίζοντας, νὰ ποῦμε, μίλησε ὁ κ. Π. Καραπάνος, ὁ ἔξοχος αὐτὸς ἄνθρωπος, μὲ πολλὴ ζωὴ καὶ μὲ πολλὴ χιούμορ γιὰ τὴ διανοητικότητά τῶν δασκάλων πρὶν ἀπὸ 10 χρόνια, καὶ γιὰ τὴν καταπληχτικὴ ἐξέλιξη ποὺ ἔλαβε αὐτὴ σήμερον πρὸς τὰ ἑμπρός. Ἐπαίνεσε τοὺς λειτουργοὺς τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσης καὶ γλώσσας καὶ ἔθηκε τὸ ποτήρι στὴν ὑγείαν τους.

Ἔτσι μὲ χαρὰ καὶ μὲ ἐγκάρδιες φιλοφρονήσεις τελείωσε ἡ ὁμορφὴ αὐτὴ γιορτή.

Μ. ΦΙΛΗΝΤΑΣ

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ποιήματα τῆς νέας Ρωσσίας. — Φιλολογικὰ βραβεῖα.

— «Τὰ Δώδεκα» εἶναι ὁ τίτλος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ποιημάτων τοῦ Ρώσου συγγραφεὰ Ἀλέξανδρου Μπλόκ, ἐνὸς ἀπὸ τοὺς καλύτερους συγκαρινοὺς Ρώσους ποιητῆς καὶ ἐνὸς ἀπὸ τοὺς λίγους λογοτέχνες ποὺ πρόσφεραν τὸ ταλέντο τους στὴν ὑπηρεσίαν τοῦ μπολσεβικισμοῦ. Τὰ «Δώδεκα» εἶχαν, λένε, ἀφάνταστη ἐπιτυχία στὴ Ρωσσία, ὅπου κυκλοφόρησαν σὲ δύο ἑκατομμύρια ἀντίτυπα — δὲ θὰ γίνῃ ἀραγε κεφαλαίουχος ὁ ποιητῆς ; — καὶ ἔξω ἀπ' αὐτὸ μεταφράστηκαν στὰ γαλλικὰ, τὰ πολωνικὰ, τὰ σουηδικὰ καὶ τὰ ἐβραيوγερμανικὰ. Τὰ ποιήματα αὐτὰ τραγουδοῦνε τὸν ἐρχομὸ τοῦ μπολσεβικισμοῦ καὶ παρουσιάζουν θαυμαστὰ τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς νέας Ρωσσίας. Ὁ Ἀλέξανδρος Μπλόκ δειχνεῖται κομμάτι πάρα πολὺ αὐστηρὸς γιὰ τοὺς ἀστούς, τοὺς παπάδες, καὶ ὀλίγον γιὰ τοὺς διανοούμενους :

Κι αὐτὸς ἐδῶ ; — Ἐχει μακριὰ μαλλιά

Καὶ λέει σιγὰ σιγὰ

— Προδότες !

— Πάει, χάθηκε ἡ Ρωσσία !

Θάνα, σίγουρα, κανέναν συγγραφεὰ,

Κανέναν ἀερολόγος....»

Νὰ καὶ μερικὰ γιὰ τοὺς παπάδες :

«Νά ! ἕνας ἄλλος μὲ φράκο, μὲ μακριὰς ποδιές, ποὺ περνᾷ παράμερα, πῶς ἀπ' τῆς στοῦδου τοῦ χιονιστοῦ.

— Δὲν ἔχεις κέφι, τώρα,

Φίλε μου, πατὰ ;

Θυμᾶσαι ; Ἄλλῃ φορὰ

Περπάταγες μὲ τὴν κοιλιά μπροστά,

Καὶ λαμπρόπαγε ἡ κοιλιά σου στὸ λαό,

Χάρε στὸ Σταυρόφ.

“Ομως δὲ λείπουν καὶ οἱ σοβαροὶ καὶ τραγικὲς σκηνές : σκοτωμέναι γυναῖκες, μαχαρωμένοι ἄντρες.

Ἡ γαλλικὴ μετάφρασις εἶναι κανονικὴ ἀπὸ τὸ Σέργιο Ρόμαφ, κ' εἶναι θγαλμένη σὲ πλούσια ἔκδοσις μὲ δημοφῆς εἰκόνες τοῦ Λαριόνωφ.

— Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία ἔδωσε τὸ μεγάλο βραβεῖο τῶν γραμμάτων στὸν Ἐδμόνδο Ζολοῦ, γιὰ τὸ σύνολο τῶν ἔργων του, καὶ τὸ μεγάλο βραβεῖο τοῦ μυθιστορήματος στὴν κυρία Ἀντρέ Κορτίς, γιὰ τὸ διήγημα τῆς «Γιὰ μένα μόνον». Τὸ πρῶτο βραβεῖο εἶναι δέκα χιλιάδες φράγκα, τὸ δεύτερο πέντε.

Ἐπίσης δόθηκε — γιὰ πρώτη φορά — τὸ βραβεῖο τοῦ Στεντᾶλ, ποὺ ιδρύθηκε στὰ 1913 καὶ ποὺ ὁ πολέμιος ἀγέρας δὲν τὸ εἶχε ἀφίσει ἀκόμα νάνησει. Βραβεύθηκε γιὰ τὸ 1910 ὁ Μαρσέλ Μπουλανζέ, γιὰ τὸ συνολικὸ του ἔργο.

— Συμβουλὲς σ' ἓνα νέο ποιητὴ

— Εἶχαμε σκοπὸ νὰ γράψουμε ἐδῶ κάτι ἄλλο γιὰ νὰ συμπληρώσουμε τούτη μας τὴ στήλη — ὅταν ἔπασαν τὰ μάτια μας σὲ κάτι συμβουλὲς ποὺ δίνει ἡ πλούσια καὶ διασκεδαστικὴ Place de Grève τοῦ μνηνὸς Ἰουνίου σ' ἓνα νέο ποιητὴ, ποὺ θὰ μπορούσανε, λέμε, νὰ χρησιμεύουν καὶ σὲ περισσότερους. Μ' αὐτὴ τὴ σκέψη τίς ἀντιγράφουμε :

« Ἀρχισε τὸ στάδιό σου μ' ἓνα μανιφέστο ποὺ ν' ἀπαγγελεῖ μέσα σὲ μιὰν αἴθουσα, ὅπου τὸ χειρότερο κείμενο θὰ νοικιαστεῖ τριαντασχὼτ φράγκα.

« Μὴ γράφεις ἀλεξανδρινούς μὲ δώδεκα συλλαβές· αὐτοὶ δὲν εἶναι πιά τῆς μόδας.

« Ἀπόφευγε τὸ κάθε τι ποὺ θὰ μπορούσε νὰ μοιάζει μὲ ῥίμα.

« Δὲν ἔχεις ἀνάγκη νὰ καταστρέψεις τὰ μάτια σου ἀπάνω στὴ γραμματικὴ. Δὲ γράφουν πιά γαλλικοὺς στίχους στὴ γαλλικὴ γλώσσα.

« Τὸ δέμα ; Δὲν ἔχει σημασία. Μὴν ἐμποδίζεσαι μῆτε ἀπὸ αἰσθήματα, μῆτε ἀπὸ στοχασμούς.

« Σοφίσου τίποτα. Τύπωσε τίς παλάβρες σου λόγου χάρι ἀπὸ τὰ δεξιὰ πρὸς ἀριστερά, ὅπως οἱ Ἀραβες.

« Δὲν πρέπει νὰ μαντέψει κανένας τοὺς στοχασμούς σου, ἂν τυχὸν ἔχεις. Ὁ ἀληθινὸς ποιητὴς εἶναι ἀκατανόητος.

« Μὴ χάνεις τὸν καιρὸ σου μελετώντας τὸ Ρονσάρ, τὸ Σενιέρο ἢ τὸ Μωρεάς.

« Γράφε γιὰ τὸ θέατρο. Μὴ γράφεις μῆτε τραγωδίες, μῆτε κωμωδίες, μῆτε δράμα, μῆτε φάρσα, μῆτε τίποτα ἀπ' αὐτά. Γράφε ἀπλῶς γιὰ τὸ θέατρο.

« Ἄν ποῦνε πὼς εἶσαι κακοῦργος, γιατί ρεζίλευεις τὴ γαλλικὴ ποίηση στὰ μάτια τῶν ξένων ποὺ δὲν ξέρουν πὼς εἶσαι Γάλλος, ξεκαρδίσου ἀπὸ τὰ γέλια.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»,

Τ' ἀποτελέσματα τοῦ ποιητικοῦ διαγωνισμοῦ ἀργίσαν, γιατί τούτῃ τῇ φορᾷ πλημμυρίσανε τὰ γραφεῖά μας ἀπὸ τραγούδια. Ὁ Ρήγας Γκόλφης εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς, τέλειωσε τὴν περασμένη ὁδομάδα τὴν ταχτοποίησιν ὅλου αὐτοῦ τοῦ ὀλλοῦ, καὶ τὸ παράδωκε στὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς γιὰ μελέτη. Ἡ κρίσις θὰ δημοσιευτεῖ στὸ «Νουμᾶ» τὸν ἄλλο μῆνα.

ΜΟΥΣΙΚΗ

— Ἡ Μελοδραματικὴ τοῦ Ἑλλήν. Ὁδείου

Τὸ Ἑλληνικὸ Ὁδεῖο, ποὺ ἀκόμα δὲν ἔκλεισε χρόνος ἀπὸ τότε ποὺ ιδρύθηκε, μὰ ποὺ σημείωσε τέτια ἀλματικὴ πρόοδος, ὥστε νὰ βλέπουμε ὡς φυσικὸ, κάθε, καὶ τὸ πῶ ἀναπάντεχο, κατόρθωμά του, — τὸ Ἑλληνικὸ λοιπὸν Ὁδεῖο μᾶς ἔδωσε τὴν περασμένη ὁδομάδα μιὰ μεγαλόπρεπη κατάπληξη. Γιὰ τὸ παρουσίασμα τῆς Μελοδραματικῆς τοῦ Σχολῆς, ἐπάνω στὸ συμπαθητικὸ θεατράκι τοῦ τῆς ὁδοῦ Φειδίας, δὲν εἶταν ἐπιτυχία, δὲν εἶταν θρίαμβος, εἶταν κάτι ἀνώτερο ἀπ' ὅλα αὐτά, εἶταν κάτι ποὺ κανεὶς δὲν τὸ περιέμενε, εἶταν θαῦμα, εἶταν κατάπληξη. Δὲ δουλῆσαν, θαυματοουργήσανε ὅλοι ἐκεῖ μέσα γιὰ νὰ παρουσιάσουν ὅ,τι κι ὅπως μᾶς τὸ παρουσίασαν. Ἐθανματούργησε ὁ Καλομοῖρη μὲ τὴν ἀκούραστη, τὴν ἀκατάβλητη δραστηριότητά του, ὁ Λαυράγκας μὲ τὴν μαεστρία του, ἡ δεσποινίδα Ἡλέκτρα Γεωργιά μὲ τὴν καρποφόρα διδασκαλία της, κ' οἱ μαθητὲς κ' οἱ μαθήτριες τοῦ Ὁδείου μὲ τὸ ταλέντο τους, μὲ τὴ φωνή τους, μὲ τὴν τέχνη τους, ἀκόμα καὶ μὲ τὴν ὑπόκρισή τους, ποὺ ξεγελοῦσε καὶ ποὺ τοὺς παρουσίαζε ὅχι σὰν ἐρασιτέχνες, μὰ σὰν παλιούς ἡθοποιούς. Ἐναν Ἑταιροπᾶν (μαθητὴ τῆς κ. Νίνας Φωκά), στὸ ντουέτο τοῦ Μισφιστόφελ τοῦ Μπόττο, σπάνια τὸνέ χάρισε ἡ Ἑλληνικὴ σκηνή, ἔναν Πρεδάρι ὡς Ριγολέττο, τὸν ἔπαιρνε μὲ τὸ τραγούδι του καὶ μὲ τὴν τεχνικώτατη δημοκροσί του, γιὰ βαρύτονο ποὺ χιλιόπαιξε, κι ὅχι πρωτόπαιξε, τὸ ρόλο αὐτόν. Ἐναν Ξηρέλη ὡς Μπαρναμπέ στὸ χαριτωμένο κωμικὸ μελόδραμα τοῦ Ραερ, κ' ὡς Ἡρώδη στὴν «Ἡρωδιάδα» τοῦ Μασσενέ, τὸνέ χειροκροτοῦσε μὲ τὴν καρδιά σου. Κ' ἔπειτα ἡ δ. Εὐγ. Λαμπρινοπούλου ὡς Τζίλντα, κ' ἡ δ. Ἀδριανὴ Κωσταντίνου ὡς Γεργιούδη, κι ὅλοι καὶ ὅλες, καὶ τὸ θαυμάσιο κόρο τῆς Ἡρωδιάδας ἀπὸ μαθήτριες τοῦ Ὁδείου καὶ τὸ μπαλέτο ἀπὸ μαθητὲς κι αὐτό. ... Τί νὰ πρωτοπεῖ κανεὶς καὶ τί νὰ πρωτοεπαινέσει ! Ἐπιγραμματικὰ μόνον μπορεῖ, κι ὁ πῶ δύσκολος, μὲ βεβαιότητα νὰ προφητέψει, πὼς ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸ Ὁδεῖο τῆς ὁδοῦ Φειδίας θὰ βγεῖ μιὰ μέρα τὸ πρῶτο ἐπιστημονικὰ κατάρτισμένον Ἑλληνικὸ Μελόδραμα. Δὲ χρειάζεται καὶ περισσότερα, θαρροῦμε, γιὰ νὰ τὸ υποστηρίξει μὲ ὅλα τῆς τὰ δυνατὰ ἡ κοινωνία μας τὸ θεατράκι του.

Τ.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΣ ΙΣΤΟΡΙΣΜΟΣ. — Βγῆκε σὲ φυλλάδιο ἡ μελέτη τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας κ. Α. Γληνοῦ, ποὺ ἀνακοινώθηκε στὴν «Ἐταιρεία τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν Ἐπιστημῶν» στίς 15 τοῦ περασμένου Μάρτη, καὶ ποὺ μέρος τῆς δημοσιεύθηκε σὺν ἀρ. 676 (σελ. 177 - 179) τοῦ «Νουμᾶ». Ἡ μελέτη αὐτή, ποὺ πρέπει νὰ διαβαστεῖ ἀπὸ ὅλους τοὺς δασκάλους κι ὅλους τοὺς διανοούμενους, εἶναι, καθὼς γράφει στὸ σύνταμο πρόλογό του ὁ κ. Γληνὸς ἐν δευτέρῳ μέρει τῆς μελέτης του : «Θνός καὶ Γλῶσσα».

✠ ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ ✠

Ν. Χ. Ζακ. Είμαστε απόλυτοι σύμφωνοι, πώς είναι όχι μόνο αντιπονητικό, παρά και αντιανθρωπινό. "Όμως το μεγάλο συχωριούνται πολλά πράγματα που πολλές φορές καταστρέφουν το μικρό γιατί εκείνος «τοίς άλλους αγαθοίς αφανίζει ή δύναν το άτοπον». — κ. **Σ. Π. Μανρ.** Δεν τα έλάβαμε έφ'όσο δεν απαντήσαμε από εδώ «Η Στέψη» είναι πολύ—μὰ πάρα πολύ κουτσουρεμένη. Αφίνεις δλότελα μερικά πολύ ούσιαστικά, όπως είναι: Als Läufer diene κτλ. και μάλιστα το έπ'ερχο: Als Herold, die lachnde Träne im Wappen... Αυτό το θείο πράμα το παραλείπεις; Καί το άλλο: «Σου προσφέρω το λυγάκι λογικό που από οίχτο μου άφισε ακόμα εκείνη που ήταν πριν από σένα βασίλισσα» το κάνεις μονάχα: θα σου ψάλω με τη ζωή που μάφισε κτλ.; — κ. **Σκ. Παρ.** Βλέπεις πόσο σπάνια δημοσιεύουμε διηγήματα των εκτάκτων συνεργατών από Ελλάδα; Τά σύντομα μ'ας κάνουν πολύ, όμως το Σκίτσο καταντάει να είναι σκεδόν μόνο μία μεγάλη φρόση. Χρειάζεται αναλογία του μέρους και του όλου. Έπειτα πρέπει να δίνεις στη φαντασία μας την εικόνα του φρούριου που μ'ας λές μόνο για την πόρτα του. — κ. **Μ. Γιαν.** Έχει μουσική, όμως δεν μπορούμε να φανταστούμε ποιούς χυμούς θα τρυγήσεις από το κορμί της. Και πώς το μέλι — κυριολεκτικά ή μεταφορικά— μπορεί να είναι λευκό κτλ. — κ. **Ν. Χερστ.** Λάβαμε τα «Σ' ένα δρόμο» και «Σε κάποιο ανάγλυφο». — κ. **Μυρτέλ.** Θα το μελετήσουμε. Η καθαρύνουσα της επιστολής σου κάπως πολύ βαρειά για μ'ας. — κ. **Ε. Τορν.** Και βέβαια θα μπορέσεις. Όμως πριν απ' όλα, πρέπει να δουλέψεις στο στίχο. Το τραγουδάκι σου είναι κακοστιχουργημένο. — κ. **Αναγνώστη μας.** Έχεις δικιο μὰ στα μέρη που λές διαβάξει πολὺς κόσμος και βγαίνουν τα έξοδα, όμως εδώ: μικρό το έθνος κι' έφημεριδογάγο! — κ. **Γ. Έλ.** Ο Διευθυντής μας σ' ευχαριστεί πολύ για το γράμμα σου. Για το τραγούδι σου παρακαλούμε να μη βιάζεσαι, γιατί δεν τα προσφαίνουμε όλα όσα μ'ας στέλνονται. — κ. **Στ. Φωτ.** Στο Βέλο. Έμεις δεν τα διαβάσαμε. Γιατί δεν τή στέλνεις την απάντησή σου άπεινθελας στον ίδιο ποιχει και τόπο άρχιτο νάν τή δημοσιέψει; — κ. **Ιωαν. Παπαδ.** Μ'ας συγκίνησε το όμορφο γράμμα σου. Μη βιάζεσαι να δημοσιέψεις. — κ. **Άγγελιο Χατζ.** Δεχόμαστε την ευγνωμοσύνη σου γι' αυτή την απόλαση, που είναι μαζί και διδασκαλία, καθώς χαρακτηρίζεις το κριτικό άρθρο μας για τον Ξενοπούλο. Μὰ δεν έχεις δικιο πώς ο συντάχτης μας έκρινε μ' επιείκεια. Το ταλέντο του Ξενοπούλου είναι άναμφισβήτητο, και για τοῦτο ίσα ίσα περισσότερο τονέ βαρβαίνει ό,τι έκαμε και κάνει. — κ. **Περίεργο.** Έχεις άδικο σ' αυτό που μ'ας γράφεις. Βλέπεις πώς ο κ. Μ. Φιλήντας που καλέστηκε από τον «Όμιλο» και πήγε στη δελίωση του Ηραίου μ'ας την περιγράφει τόσο ζωντανά στο σημερινό φύλλο. — κ. **Παν. Ψυλλ.** Παλιά φύλλα του «Νουμά» θα βρείτε μόνο στο γραφείο μας.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

LA REVUE CRITIQUE. (25 του Μάη). Μωρίς Μπαργές: Σαρλ Πεγκύ.—Ζαν Μαξ: Η φιλολογία του Τσιμενθάλδ κατά τον πόλεμο.—Σεχωρίζουμε ιδιαίτερα τα Σονέττα του Έρνέστο Ραινώ κτλ.

LA REVUE CONTEMPORAINE. Λουδοβίκου Νεμό: Οι συγκριτικοί έλληνες ποιητές.—Ε. Άθανασιάδη: Στο θέ-

νατο μ'ας μικρής συγγένισας.—Ζύλ, Νεράρ, Π. Λαφονέτρ. Ρ. Α. Φλερύ, Γ. Νουβώ, Ι. Ρεβιέρ: Ποιήματα.—Ένα άξιανάγνωστο άρθρο του Α. Τωσσενρά. Ραδέλ για τη νέα έμμετρη μετάφραση των Βουκολικών του Βιργιλίου από τον Έρνέστο Ραινώ.

«ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ». Βγήκε το πρώτο τεύχος με περιεχόμενα: Κύριον άρθρον, Άνασκόπησις των έξωτερικών γεγονότων της τελευταίας τριετίας, Άνασκόπησις των έσωτερικών γεγονότων κτλ. κτλ. Συνδρομή δρ. 75 για την Ελλάδα. Τιμή φύλλου λεπτά 80.

ΘΕΡΙΝΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ (ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΗΠΟΝ ΤΟΥ ΟΔΟΥ ΦΕΙΔΙΟΥ 3)

Σάββατον 13 Ιουνίου 1920

ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ

ΤΗΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ (Διδασκαλία κ. ΘΕΩΝΗΣ ΔΡΑΚΟΠΟΥΔΟΥ)

Εύγενεί συμπράξει κ. ΠΑΝΟΥ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ
και Έλληνικόν μπαλέτον του Ωδείου κατά
διδασκαλίαν της δ. ΗΛΕΚΤΡΑΣ ΓΕΩΡΓΑ
Επί πρωτοτύπου μουσικής υπό της όρχήστρας
του Έλληνικού Ωδείου, ήτις θα έκτελῃ και κατά
τά διαλείμματα.

Μέρος Α'

Rigaudon

RAMEU

(Υπό της όρχήστρας)

ΡΩΜΑΙΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΕΤΤΑ

Σαικσπηρ κατά μετάφρασιν Βινέλα

Η έρωτική σκηνή

Ρωμαίος

Άριστος Διατοέντης

Ιουλιέττα

Ριρή Κατσάνου

Μέρος Β'

Είσαγωγή εις την Ίφιγένειαν εν Αιδίδι GLUCK

(Υπό της όρχήστρας)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Σοφοκλέους κατά μετάφρασιν Κ. Μάνου

Η πρώτη σκηνή εκ της Α' πράξεως

Αντιγόνη

Κατελία Βρανά

Ισμήνη

Εδτ. Σηροταγάρου

Η β' πράξις

Αντιγόνη

Κατελία Βρανά

Ισμήνη

Εδτ. Σηροταγάρου

Κρέων

Παν. Θεοφανόπουλος

Κορυφαίος

Πάνος Ταγκόπουλος

Είς Γέρων

Ν. Φλεριανός

Φύλαξ

Γ. Καραμάνος

Μέρος Γ'

Andante

Δαυράγκη

(Υπό της όρχήστρας)

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ

Μονόπρατος τραγωδία Γρ. Ξενοπούλου

Κωταντής

Πάνος Ταγκόπουλος

Μαρία

Άννα Σασιλόγλου

Μπάμπαινα

Κούλα Μπενιδέρη

Αίγερος

Άριστος Διατοέντης

Εμορφία (χορυφαία του χορού) Εδτ. Σηροταγάρου

Υποβολεύς: Τ. Νικολαΐδης

ΔΕΥΚΑΔΑ
ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΝ
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ
ΜΕΣΣΗΝΗΝ
ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ
ΠΑΘΟΥΣ
ΠΑΤΡΑΣ
ΠΕΙΡΑΙΑ
ΠΥΛΟΝ
ΠΥΡΓΟΝ
ΣΠΑΡΤΗΝ
ΣΥΡΟΝ
ΤΡΙΚΚΑΛΑ
ΤΡΙΠΟΛΙΝ
ΧΑΛΚΙΔΑ